

MUSTAFABEY' İN
AYILARI

Bizim mahallenin ayıları
erken giderler işe,
oğlanın gözleri uykulu
saçı başı darmadağın
bir elinde tef
belinde zincir
sabahın yedisinde
şıkır şıkır.

İmbat vurdukça martılara
tül perdelerde uçuşur balkonlar
doyumsuz bir tutkudur
kaldırımında yuvarlanan ses
çınlar, çınlar,
yine çınlar.
O zaman tef susar
zincir gerilir
titrer ayaklarının üzerinde.

Yollar

bildiğiniz gibi efendim
toz duman içinde
o bir kayanın gölgesinde
bastonuna yaslanıp
el sallayacak geçen otomobillere
kulunç kırıp sırt çığneyecek
akşama dek
kim bilir kaç kez
bayılıp ayılacak
ekmek parası için.

Ayıcık kentte doğdu
sokakta büyüdü
hiç bilmedi
alabalıkların oynadığı
serin pınarları.

Özgürlük

yitik bir çağrıdır
yanbaşında
yapraklanmadan dökülür çiçekleri
tutsaklık
bağdaş kurmuş
beyninin kıvrımlarına
tutturur sigarasını.

- dumanaltı olmuşsun arkadaş
kırsan burnundaki halkayı
neye yarar ki ? -

Utandıkları için
yıldızlara bakmaya
düş görmeden uyurlar
geceyi sevindiremeden
kör karanlıkta biter
buruk yalnızlıkları.

Bu ne iştir ayılcı ?
hele sen söyle bakalım
aş verdin
oynaş verdin
çözdün gökkuşağını
yaygı diye serdin
ayaklarının altına
bir ateş koydun ki yüreklerine
gün yetmez oldu
yarınlara.

Kim ne derse desin
onurlu
seçkin
ve çalışkandırılar
ipek ibrişimle dokundu yazgıları
bilmezler varsıllığa ağıt yakmayı
Mustafabey'in ayları...